

Het roer is om

DOOR LIES VAN RIJSSEN

Hij kent zichzelf, weet wat hij kan en wil, en waar hij ver van zal blijven. Voor zijn passie, de natuur, maakt hij nu eindelijk meer tijd en straks misschien nóg meer. Financial Investigator sprak met Ruud Hommes, zelfstandig bestuurder.

'Van oorsprong ben ik geoloog. Ik heb twee jaar op booreilanden gewerkt, tot de olieprijs inzakte. Dat kon dertig jaar geleden ook al gebeuren. Ze stopten met boren. Ergens anders kon ik in mijn vak niet aan de slag. Het was 1987. Ik kwam bij AMRO, vlak voor de toenmalige beurskrach. Banken zochten mensen uit een sector waar ze logisch konden denken en maakten analisten van ze. Ik was de eerste niet-econoom daar en mocht research, sales en portfoliomanagement gaan doen. Mijn volgende stop was het IBM-pensioenfonds. Ik bleef daar, weer als portfoliomanager, een kleine drie jaar en werd toen directeur.

Dat ging zo. Niet zo lang na mijn binnenkomst als portfoliomanager, kwamen ze bij het fonds tot de conclusie dat de organisatie nogal kwetsbaar was. Ze besloten zoveel mogelijk uit te besteden. Ik vroeg me in gemoede af wat er dan nog voor mij zou overblijven en opperde dat ik internationaal, voor het IBM-kenniscentrum in Londen zou gaan werken. Dat viel goed. De opzet was dat ik voor een jaar of vijf zou gaan. Ik vertrok en werd internationaal consultant voor alle IBM-pensioenfondsen in EMEA: Europe-Middle East-Africa.

Net toen ik me was gaan oriënteren op een huurhuis voor langere tijd, kondigde de directeur van het fonds in Nederland onverwacht aan dat hij ging stoppen. Ze vroegen mij hem op te volgen. Een goed idee, vond ik. Maar ook spannend, want ik wist wel iets van vermogensbeheer maar verder niet veel van het pensioenbedrijf. Ik heb een jaar meegelopen met vergaderingen, volgde wat pensioenopleidingen en ging aan de bak. Mijn eerste klus was het voorzitterschap van een werkgroep die een nieuwe pensioenregeling moest opzetten. Zo werd ik precies op de goede manier in het diepe gegooid. Toen die regeling er was, mocht ik zorgen voor de implementatie. In korte tijd kreeg ik zo met alle aspecten van het pensioenbedrijf te maken. Ik bleef ruim achttien jaar directeur. Het was een prachtige baan vol afwisseling. Verandering boeit me. Ik zorg dan graag weer voor structuur. Wij waren bij IBM-pensioenfondsen pioniers met de one-tier board.

De maatschappelijke kant van pensioen vind ik natuurlijk ook belangrijk, maar ik ben vooral geboeid door de werking van teams. Hoe pak je telkens met elkaar weer een onderwerp op en geef je daar samen een goede, praktische uitwerking aan? Een bank moet winst maken, anders kan deze niet voortbestaan.

De maatschappelijke kant van pensioen vind ik natuurlijk ook belangrijk maar ik ben vooral geboeid door de werking van teams.

De pensioensector is een goede werkomgeving. Ons werk doet ertoe.

Werken voor een pensioenfonds heeft een meerwaarde. Het is veel concreter, je moet zorgen dat je gepensioneerden eind van de maand hun pensioen krijgen! Maar ik had ook in een ander vakgebied terecht kunnen komen. Tien jaar geleden solliciteerde ik als directeur van een dierentuin. Ik werd het niet maar zag het wel voor me! Al die mensen die daar rondlopen met hun specifieke taken waar ze veel meer van weten dan ik. Ik had ook daar graag de juiste mensen op de juiste plek willen zetten om ze tot bloei te zien komen. Met een team gelijkgestemden aan iets werken dat direct linkt aan de natuur. Geweldig!

Ik heb veel op met natuur. Dat bleek al uit mijn keus voor geologie, dat met zijn veldwerk meebrengt dat je over ongebaande paden gaat. Nu ik als zelfstandig bestuurder werk, heb ik meer vrijheid. Komend jaar ga ik een bushcraft-cursus volgen. Die duurt elf lange weekends en één hele week. Verwar het niet met survival! Survival is tégen de natuur. Bushcraft is mét de natuur. Ik weet nu al dat ik, met wat ik daar leer, vervolgstappen wil zetten.

Ik ben een paar keer per jaar in de Pyreneeën. Daar deed ik mijn geologische veldwerk. Drie maanden kampeerden we langs de rivier. Je krijgt zo'n gebied toegewezen van je vakgroep. Ik heb er langjarige vriendschappen in die bergen aan overgehouden. Een van mijn vrienden daar is parkwachter, ik trek graag met hem op. Op dit moment coördineert hij een gierenproject. Ik ga mee als hij een grote ton met slachtafval van de plaatselijke slagers in een afgelegen gebied uitrolt. Binnen no time cirkelen er vijfhonderd vale gieren boven ons hoofd. Nadat ze zich een poosje tegoed hebben gedaan, jagen we ze weer op, want ook de monniksgieren moeten aan de beurt komen! In de jaren negentig is die laatste soort in dat gebied geherintroduceerd. Nu komt National Geographic er fotograferen om de vier soorten die Europa kent samen op een plaatje te krijgen. Ik hoop aan soortgelijke projecten te kunnen gaan meewerken. Concreter kan ik nog niet worden, maar voor mij zou alles dan bij elkaar komen. De Pyreneeën, mijn liefde voor de natuur en daar ook meer mee bezig kunnen zijn.

Ook het oerbos in Polen wil ik zien. Wist je dat ze daar aan het kappen zijn? Niet te geloven, zó dom. Gelukkig is het een heel groot gebied dat niet een-twee-drie van de kaart geveegd is. Op mijn natuurtochten bewandel ik nog steeds geen gebaande paden. Daarmee neem ik wat risico's, maar ik doe ook aan risicobeheersing. Een professional wil ik mezelf niet noemen maar wel een goed voorbereide, ervaren amateur. Dat stelt mij ook in staat anderen mee te nemen die anders niet aan zo'n tocht zouden beginnen.

Tien jaar geleden besloot ik door een ingrijpende persoonlijke gebeurtenis dat ik wilde toewerken naar een situatie met meer vrijheid om mijn eigen keuzes te maken. De stip op de horizon van toen is nu concreet, ik ben vorig jaar gestopt als fulltime directeur. De drie functies die ik binnen de pensioensector wereld nog vervul, geven me veel vrijheid. Hoe boeiend het werk bij SPIN ook was, ik heb geen moment spijt van de switch, ik geniet van de vrijheid en nieuwe mogelijkheden.

De pensioensector is een goede werkomgeving. Ons werk doet ertoe. Bovendien heb ik hier veel kennis opgebouwd waar behoefte aan is, het zou zonde zijn om die niet meer in te zetten. Ik bewonder de mensen die zich bezighouden met de onderzoeken naar een nieuw pensioencontract. Redenen om na te denken over een nieuw stelsel zijn er zeker: veranderingen in de levensverwachting, het lage-renteprobleem. Maar ik hoef daar zelf geen rol in te hebben. Anderen zijn er beter in. Ik ben daarvoor te veel praktijkgericht. Ik kom het beste uit de verf tussen de

ADVERTENTIE

ONAFHANKELIJK GLOBAL CUSTODY ADVIES?

VOOR INSTITUTIONELE EN
PROFESSIELE BELEGERS

- ✓ Second opinion huidige dienstverlener
- ✓ Markt oriëntatie
- ✓ RFI/RFP proces
- ✓ Kosten/efficiency analyse
- ✓ Klanttevredenheidsonderzoek

WWW.JGCONSULTING.NL

Op mijn natuurtochten bewandel ik nog steeds geen gebaande paden. Daarmee neem ik wat risico's, maar ik doe ook aan risicobeheersing. Een professional wil ik mezelf niet noemen maar wel een goed voorbereide, ervaren amateur.

uitvoering en het hoog-over, meer abstracte niveau in. Als iets je minder ligt, ben je ook automatisch minder leergierig. Het is goed te weten wat je wel niet kan en wat je wel en niet leuk vindt. Meedenken over de grote macrobewegingen maakt mij niet gelukkig.

Inderdaad denk ik na over waar mijn kracht ligt en waar ik wel of niet mijn schouders onder wil zetten. Bij Unilever ben ik onafhankelijk voorzitter van het APF-bestuur, bij Bouw zit ik in de Raad van Toezicht en bij De Nationale ben ik lid van de beleggingsadviescommissie. Dat zijn drie heel verschillende rollen bij heel verschillende partijen. Steeds vaker merk ik dat die diversiteit me goed doet en de fondsen waarvoor ik werk ook. Ik heb leren kijken vanuit verschillende perspectieven. Ik heb binnen de one-tier-board ervaring aan de uitvoerende én aan de niet-uitvoerende kant, de twee kanten van de as dus, als directeur en als voorzitter. Dat is leuk. Dat is nuttig. Het is ook goed dat ik, voordat ik voorzitter werd, een paar jaar ervaring in een Raad van Toezicht heb opgedaan. Anders was de stap van uitvoeren naar voorzitten lastiger geweest.

Maak mij maar verantwoordelijk, dan doe ik het wel. Als ik iets leuk vind, gaat leren me goed af. Ik neem dan initiatief en verdiep me. Duidelijk ja of nee zeggen, daar hebben veel mensen moeite mee. Ik niet. Gaat het goed, prachtig. Gaat het mis, dan moet ik zorgen dat het opgelost wordt, prima. Per saldo kan ik zeggen dat mijn loopbaan steeds goed is verlopen. En ik heb nu mijn hybride loopbaan. Mijn plannen voor mezelf en de natuur? Ik moet er natuurlijk ook nog achter komen of ik goed genoeg ben om daarin door te gaan en of het me inderdaad zo bevalt als ik nu denk.' «

beleggingsadviescommissie
loopbaan voorzitter
directeur
natuur paden
denken teams mensen roer
Toezicht werk Pyreneeën
natuurtochten pensioenregeling samen

Afbeelding: Wordwolkn.nl

CV

- 2017 - heden Lid beleggingsadviescommissie De Nationale APF
- 2016 - heden Voorzitter Raad van Bestuur Stichting Algemeen Pensioenfonds Unilever Nederland
- 2014 - heden Lid Raad van Toezicht bedrijfstak-pensioenfonds Bouwnijverheid
- 1998 - 2016 Directeur Stichting Pensioenfonds IBM Nederland (SPIN)
* sinds 2007 voorzitter Dagelijks Bestuur in One-Tier Board
* verantwoordelijk voor algemene zaken, governance, beleggingen, communicatie
- 1987 - 1997 * IBM-Nederland en IBM-Retirement Funds EMEA (Londen)
Senior Investment Manager/Consultant
* ABN AMRO
Portfoliomanager, equity sales, aandelenanalist
- 1985 - 1986 * British Petroleum
well-site geologist

Het is goed om te weten wat je kan en wil, en vooral wat je niet wil.

De grote macrobewegingen volg ik, maar ik blijf wel op afstand.

De werking van teams en de dynamiek van verandering boeien mij.

Diversiteit doet mij goed en mijn werkomgeving ook. Gooi bijtijds het roer om, volg ook je hart!